

DANSK LOKOMOTIVTIDENDE

ENIGHED

KUNDSKAB

HJÆLP

ORGAN FOR DANSK LOKOMOTIVFØRER OG LOKOMOTIVFYRBØDER-FORENING
OG „DANSKE PRIVATBANERS LOKOMOTIVFØRER- OG LOKOMOTIVFYRBØDER-FORENING“
(DANSK LOKOMOTIVMANDS-FORBUND)

Nr. 4.

15. Februar 1911.

11. Aarg.

Øjenprøver for Farveblindhed

Netop i vor Tid, hvor de Fordringer, der med Hensyn til Signalvæsenet stilles til Lokomotivpersonalet, stadig stiger i en foruroligende Grad, vil efterstaaende, som er gengivet efter »Zeitung des Vereins Deutscher Eisenbahnverwaltungen«, være af Interesse for enhver Lokomotivmand. Forfatteren, hvis Navn er *W. Heyne*, skriver nemlig:

Farveblindhed spiller en vigtig Rolle, naar de Signaler, som fortrinsvis benyttes indenfor Jernbane- og Søfartsvæsenet, skal iagttages af Øjet. Det er derfor af største Vigtighed, at alle ansatte, som beskæftiges i Jernbane- eller Søfartsvæsenet, bliver underkastede en fyldestgørende Prøve af deres Farvesynsevne. Hidtil er man ikke naaet til den teoretiske Afslutning af Reglerne for saadanne Prøver, endskønt der er fremkommet de mest forskellige Metoder for at kunne fastslaa en normal eller mangelfuld Synsevne. —

For nu at opnaa det bedste og paa-lideligste Resultat har „*Royal Society of Surgeons*“ i England i den sidste Tid ind-gaaende beskæftiget sig med dette aktuelle

Emne. I Særdeleshed har *Dr. F. W. Edredge Green* under de førte Forhandlinger gjort sig særlig fortjent gennem sine betydningsfulde og gode lagttagelser. Han gør gældende, at de i Almindelighed anvendte Metoder ved Undersøgelser for Farveblindhed er fejlagtige, og fremkommer efter en teoretisk Udvikling af Syns- og Farvesanserne med nye og brugbare Forsøgsmaader.

Efter denne Teori deles Farveblindhed i to Klasser, der hver for sig maa være skarpt adskilte fra hinanden, selv om ogsaa begge Klasserne kan forenes i en Person. I den første Klasse gælder Svækkelsen saavel Lys- som Farvesanserne. I den anden Klasse er Lysiagttagelsesevnen normal, dog kommer en Mangel i Evnen til at skelne Farverne til Syne.

De farveblinde lader sig atter inddele i tilsvarende Forhold til deres Evner til at skelne Farver i saadanne, som normalt formaar at bedømme alle Farverne i Spektret¹, altsaa seksfarvesynede, og dem, der kun kan kende 5, 4, 3, 2 og maaske kun een Farvetone; i det sidstnævnte Tilfælde er saadanne Mennesker aldeles farveblinde. I Klassen for 2-farvesynede findes mange Per-

¹ Det Farvebillede, som fremkommer ved Lysstraa-lernes Brydning i et Prisme.

soner, hos hvem en neutral Zone er tilstede og netop derfor i de fleste Tilfælde falder nær sammen med de fuldstændig farveblinde. En saadan Person formaar kun at skelne den røde og den yderste violette Farve, medens der iblandt de trefarvesynede forekommer saadanne Folk, som kan se rødt, grønt og violet, men undertiden forveksler gult med rødgrønt eller blaåt med violetgrønt. Alle de Personer, der staar over denne Klasse, kan regnes blandt de normaltseende ved praktiske Undersøgelser, da de ikke i nogen særlig Grad er farveblinde og som Følge deraf bestemt kan kende Forskel paa de i Jernbane- og Søfartsvæsenet anvendte Signaler.

Ved Øjenprøver for Farveblindhed er det ønskeligt at vide, om der hos den betræffende Person forefindes Mangler eller ikke. Hertil kan anvendes et Spectrometer¹. Ligeledes bør der hos saadanne Folk foretages en Prøve af den praktiske Færdighed i at skelne normale røde, grønne og hvide Lys. Hertil har i længere Tid været benyttet nogle enkle og mindre nøjagtige Metoder. Yderligere er det nødvendigt at overbevise sig, om de en Prøve underkastede Personer er aldeles klar over Begrebet »Farve« og kender de særlige Kendetegn paa rødt, grønt og hvidt. Netop paa dette Punkt er der hidtil ved Fastsættelsen af Betingelserne for Øjenprøver lagt alt for liden Vægt.

Ved Opstillingen af disse Regler maa man ikke lade ude af Agt, at Eftergivenhed ved Bedømmelsen af Farverne kan have stor Betydning, idet en Lokomotivfører eller Styrmand, naar han ser et farvet Signal, skal kunne benævne dette og ikke gætte sig til det. De almindelige Farvenavne rødt, blaåt, gult og grønt danner et udmærket Grundlag for en sund Klasseinddeling. Lokomotivføreren belæres om, at rødt er et Fare-, grønt et Advarsels- og hvidt Signal for »Fri Bane«. Som Følge deraf er det ubetinget nødvendigt, at han nøjagtig kender Karakteristiken af disse Farver. Ved en Øjenprøve

paa tilstrækkelig Farvesynsstyrke bør derfor straks udelukkes:

1. Alle Personer, som kun formaar at kende 3 eller et mindre Antal Farver i et Spectrum.
2. De, der trods deres Evne til at skelne flere end 3 Farver fra hinanden dog kun kan kende den røde Ende i Spectrummet under et Forhold, som aldeles ikke svarer til Virksomheden, hvor det røde Lys normalt skal kunne ses i 3 km Afstand.
3. De, som ikke er i Stand til paa normal Afstand at skelne mellem grønt, rødt og hvidt. En saadan Svaghed skyldes forringet Følsomhed i Nethindens Nervesystem, idet Billedets Størrelse viser sig formindsket paa Nethinden.

Medens de dobbeltfarvesynede i Reglen blander rødt, grønt og hvidt imellem hinanden, er de dog undertiden i Stand til at kende forskellige andre Farver og betegne disse med en træffende Nøjagtighed. Eftersom ikke alle Farver besidder den samme Lysstyrke, maa de negative Resultater fra mange Undersøgelser søges i disse Omstændigheder.

De til den anden af de tre forannævnte Klasser henhørende Personer burde udelukkes fra Forsøgene, eftersom der hos disse utvivlsomt foreligger for svagt et Syn. De røde Straaler i den yderste Del af Spectrummet er de mest gennemtrængende, hvad man ogsaa kan se ved, at et Lys eller Solen paa en diset Dag eller ved Anvendelse af flere forskellige Skiver af neutralt Glas desuagtet kan iagttages.

Det tredie i denne Klasse giver Anledning til særdeles interessante Undersøgelser, da der ikke foreligger nogen Grund for at udelukke et Menneske, fordi han ikke formaar at skelne mellem rødt og graat Uldgarn, men derimod vel er i Stand til at bedømme den ved Signalvæsenet benyttede røde og grønne Farve. Selvfølgelig bør Driftsbetingelserne som Hovedgrundlag ta-

¹ Et Redskab til at bestemme Størrelsen af den Brydning, som de forskellige homogent farvede Straaler er underkastede i et Spectrum.

ges med i Betragtning ved saadanne Undersøgelser.

Dr. Edridge-Green har bygget et Forsøgsapparat, som bestaar af en Laterne med Skydeskiner for røde og grønne Glasskiver. Ved Hjælp af særlige Arter neutralt Glas kan Lysets Farve og Styrke ændres, uden at den Person, som undersøges, bemærker det. Glasskiverne øver den samme Indflydelse paa de farvede Lys som Taagen eller et Lys set i lang Afstand. Saafremt Lysstyrken forringes, kan saadanne Lys kun med stor Vanskelighed kendes af en farveblind, medens Personer med normalt Syn ogsaa under disse Forhold og med største Lethed formaar at kende farvede Lys. De neutrale Glas, som finder Anvendelse, frembringer en tæt Taage, Grundglassene en fin sløragtig Taage, medens de riflede Glas fremkalder regnlignende Striber.

Selve Undersøgelserne er af en ren praktisk Natur.

Det britiske Handelsamt anvender til Eksempel ved sine tjenstlige Undersøgelser Uldgarnsprøven. — En af Hovedvanskelighederne ved denne bestaar i, at der næppe kan erholdes farvet Uld, som regelmæssigt og i samme Tidsrum fremtræder med samme Styrke i Farverne. Derved bliver Forskellen ikke tilstrækkelig tydelig, saaledes at det kan benyttes som Kendingsmærke for farveblinde. Desuden er Uldfarvernes relative Lysevne meget stor, af hvilken Grund disse ogsaa her frembyder gode Kendingsmærker, hvilket dog egentlig paa det strengeste burde undgaas. En almindelig rød-grøn-farveblind vil ikke forveksle en gul med en rød eller grøn Uldfarve; dog vil der let overgaa ham en saadan Forveksling imellem gult og rødt eller grønt Glas.

De til Undersøgelse egnede Farver er lysegrønne med en Skygge af rosa. Den dybe røde kommer først i Betragtning ved Undersøgelsernes Afslutning. En ren mørkegrøn Farve er højst uheldig ved Forsøgenes Begyndelsesstadium, thi bliver der ikke samtidig fremført en blaagrøn, kan de farveblinde let og uden et blive opdagede slippe igennem Prøven som bestaet.

Hvilke Personer bør nu ifølge Handelsamtets Undersøgelser udelukkes fra den praktiske Anvendelse som Skibsofficerer eller Lokomotivførere? Naar alle delvis rød- eller grøn-farveblinde udelukkes, vil der let kunne falde praktisk brugbare Personer derimellem. Saafremt derimod kun de fuldstændig rød- og grøn-farveblinde udelukkes, gives der mange Mennesker Lejlighed til at indtage Stillingen som ansvarshavende Signalvagt, og hvis Farveblindhed kan fremkalde farlige Konsekvenser.

Denne Art Undersøgelser besidder altsaa snarere teoretisk end praktisk Værdi. Praktiske Erfaringer har lært, at en femfarve- eller firefarvesynet Person, altsaa enhver, som er delvis, men dog ikke i den Grad farveblind, at vedkommende behøver at udelukkes fra en Undersøgelse, dog falder langt hurtigere igennem end en godt uddannet tofarvesynet, altsaa en rød-grøn-farveblind. Personer med centrale Svimmelanfald eller fuldstændig Følelsesløshed for Farveindtryk vil, saafremt det kun drejer sig om et mindre Synsfelt, bestaa Undersøgelserne upaaklageligt, uden at det vil være muligt at konstatere Fejlene i deres Synsevner.

Da en Lyskilde indenfor en vis Afstand indtager den midterste Del i et Synsfelt, vil saadanne Personer kunne iagttage Farverne i Nærheden, men ikke i større Afstande. Den røde Del i et Spectrum kan derfor forkortes, saa at en Person næppe er i Stand til at skelne rødt fra sort. Hermed skal ikke ubetinget være sagt, at disse Personer ikke ved Gætning kan skelne en lysegrøn Farve fra andre Uldfarver. En saadan Prøve er naturligvis aldeles uanvendelig, især da man ikke helt udelukker saadanne Folk fra den praktiske Anvendelse i Jernbane- og Søfartsvæsenet, som kan bewirke livsfarlige Katastrofer, men endog i visse Tilfælde giver virkelig brugbare Personer Prædiketet uskikkede. Det er aldeles ikke umuligt at instruere en rød-grøn-farveblind saaledes, at han aflægger sin Prøve som tilfredsstillende bestaet. I faa Ord betyder dette altsaa, at mange farlige farveblinde er slupne gennem denne Prøve.

Det britiske Handelsamt udtaler i sin Beretning for Aaret 1908 derom, at af Personer, der efter Uldgarnsprøven var erklæret ubrugelige, viste det sig, at 53 pCt. var i Besiddelse af normal Synskraft og derfor havde lidt Uret. Dr. Edridge-Green kom til det Resultat, at disse Forsøg var et stort Misgreb, og at den derigennem beviste Kendsgerning burde være Genstand for indgaaende Betragtninger og Undersøgelser.

Eftersom nu de i foranstaaende behandlede Spørgsmaal ikke alene er af største og vidtrækkende Betydning for de engelske Administrationer indenfor Jernbane- og Søfartsvæsenet, men ogsaa i samme Grad berører samtlige Kulturnationer, vil det være anbefalelsesværdigt, om vore hjemlige Autoriteter ligeledes vilde tage Stilling til dette ret vigtige Spørgsmaal.

Hr. Redaktør!

Med Interesse har jeg og vist ogsaa den overvejende Del af Personalet i D. L. & L. F. læst de af *Jens Gnistfanger* fremsatte Anker saavel som Hr. Lokf. Mortensens Gensvar i Spørgsmaalet »Forhandlingsretten«.

Da jeg maatte formode, at denne Sag i nærmeste Fremtid havde naaet sin Løsning, har jeg hidtil slaaet mig til Taals med, at vor ærede Hovedbestyrelse nu snart maatte fremkomme med en Udtalelse om Spørgsmaalet, saaledes at de mange svirrende Rygter, som der rundt om i Landet trænger sig ind iblandt Personalet, kan blive opklarede.

Efter optrykte Udtalelser, der er citeret efter Social-Demokraten, finder jeg, at der er god Lejlighed til at forlange en Redegørelse, saaledes at Afdelingernes Repræsentanter efter forud Behandling i Afdelingerne før Generalforsamlingens Afholdelse kan tage Stilling til Spørgsmaalet; thi selv om det er en Betingelse, at en Sag, der overlades til en Foreningsbestyrelses Viderebehandling og Udførelse, maa være afhængig af sidstnævntes Meninger, mener jeg,

at det til Gengæld er dennes absolute Pligt indenfor forsvarlige Grænser at holde Medlemmerne à jour med de væsentligste Punkter i førte Forhandlinger, medens de detaljerede Oplysninger først hører hjemme paa en Hovedgeneralforsamling.

At Medlemmerne i D. L. & L. F. har tilstrækkelig Grund til at stille Forlangende i saa Henseende, fremkommer nemlig, naar man læser

Statsbanepersonalets Organisationer.

Det er meddelt, at der forleden i Struer afholdtes et Møde for hele Togpersonalet i 4. Trafikkreds, hvor Repræsentanter for saavel Dansk Jernbaneforbund som for Togpersonalets Forening (Separatistforeningen) var til Stede. Mødet vedtog saa godt som enstemmigt en Resolution, i hvilken udtaltes Ønsket om en Sammenslutning af hele Togpersonalet under Dansk Jernbaneforbund.

Vi kan i Dag supplere Meddelelsen med, at lignende Møder har været afholdt flere Steder i Landet, bl. a. i Kjøbenhavn, Aarhus og Esbjerg. Paa alle Møderne, der var indvarslet af Separatistforeningen med det Formaal at lægge de virkelige Organisationer Hindringer i Vejen, bl. a. ved Forhandlingsrettens Gennemførelse, vedtoges lignende Resolutioner som i Struer.

Der er saaledes nu Udsigt til, at Togpersonalet, der hidtil har staaet splittet med en større Del i Dansk Jernbaneforbund og en mindre i Separatistforeningen, snart kan blive samlet under den førstnævnte Organisation.

Mellem Dansk Jernbaneforbund og Værkstedsarbejdernes Organisation er tilvejebragt en Overenskomst, der muliggør et Samarbejde til Udnyttelse af Forhandlingsreglerne. De nævnte Organisationer bevarer dog i enhver Henseende deres Bevægelsesfrihed. Ogsaa indenfor **Lokomotivførerpersonalet**, der hidtil har staaet udenfor de store Jernbaneorganisationer, er der stærk Stemning for en Sammenslutning.

Chr.

Uvilkaarlig fristes man til at spørge, om den af Hr. *Chr.* skrevne Artikel er Fantasi eller de fra tidligere Tid velkendte Prøveballoner? At tænke sig, at vor Hovedbestyrelse skulde omgaaes med Planer om en Udskillelse af Lokomotivførerne af D. L. & L. F. paa nuværende Tidspunkt, vilde jo være utroligt, da dette Eksperiment kun vilde gøre Kløften endnu større, end Tilfældet hidtil har været.

Haabende i førstkommande Nr. at

finde en nærmere Udtalelse fra Formanden for Hovedbestyrelsen tegner jeg

Deres

Lokomotivfører.

Den nye Lokomotivtype Litr. D.

Nu har de allerede kørt nogle tusinde Kilometer, de senere anskaffede D. Lokomotiver i Slutningen af Nr. 850erne og op i 860erne, og endnu har jeg ikke rigtig vænnet mig til den — den nye D. Maskine. Jeg husker, hvor fremmed dette nye Lokomotiv Litr. D. virkede paa mig, da mit Blik første Gang mødte det.

Hvor det er en mærkværdig Følelse saaledes at se et nyt Lokomotiv for os. Det er omtrent, som naar man første Gang staar Ansigt til Ansigt med et fremmed Menneske, vi ved, vi skal omgaas hinanden en Tid, men om hvem vi forud intet har hørt, og overfor hvem vi ikke aner, om vi skal bringe ham Frygt eller Haab i Møde.

Man anerkender Lokomotivførerens store Ansvar. Enhver Fordel, der bydes Lokomotivføreren, sætter ham i Stand til at anvende større Omhu paa det ham betroede Tog.

Ovenomtalte Litr.-Numre, der for Tiden gennemfarer den fynske Hovedbane, og som jeg her ofrer min Opmærksomhed, har en meget stor teknisk Ubehagelighed, som bør og kan ændres. Det er dets Regulatorbevægelse; den er virkelig under en saadan Kritik blandt Personalet i Nyborg, at det ikke er uden Grund, at dette Bevægelsessystem omtales i vort Blad. Haabende, at der snart vil indtræde en Forandring paa nærværende Omraade, saa at man uden Spild af Kræfter, uden legemlig Beskadigelse eller Overanstrengelse af sine Lemmer sætter sig i Forbindelse med Maskinens Regulator.

Nogle Maal vil her anskueliggøre Læseren, hvilken Spændvidde det drejer sig om, og saa dømme efter Arbejdet under

Kørselen gennem Strækningen, Rangering paa samtlige Stationer, der undertiden strækker sig indtil halve Timer uafbrudt Bevægelse med denne Regulator. Den maaler fra Gulvet, naar Svinget staar lodret, 2 Meter til Skaftet. Udstrakt længst til venstre og fra Føreren frie Udsigt fremefter maaler den 1200 Millimeter. Samme Stilling til Sandkassetrækket 2 Meter. Sandelig nogle ret inkommensurable Afstande under en Manøvre ved en eventuel Spillen af Hjulene paa Skiinnerne.

Men alene Betegnelsen en nem Forbindelse mellem Fører og Regulatorsving i Forbindelse med et godt Overblik gennem Udkigsruden under Maskinens Bevægelse, særlig ved Igangsætning, og tillige hvor en Standsning undertiden drejer sig om Brøkdeler af et Sekund, maa være tilstrækkelig praktisk til en hurtig Indgriben og Forandring paa dette Omraade.

Men se, alligevel er dette Lokomotiv blevet min Ven, fordi det har en god Vilje til Udførelsen af sit Arbejde. Det fordrer blot den ovenomtalte mærkelige, kraftudfoldende, menneskelige Behandling, der uden tekniske Umuligheder kan lade sig ændre til Gavn for dem, der skal betjene Lokomotivet.

Januar 1911.

Wedebye.

D. L. & L. F.

Aarhus Afdeling

afholdt Tirsdag den 24. Januar Kl. 4 Em. Generalforsamling i Amaliegades Forsamlingsbygning med følgende Dagsorden:

- Punkt 1. Valg af Dirigent.
- 2. Forhandlingsbogen.
- 3. Beretningen.
- 4. Regnskabet.
- 5. Valg af Bestyrelse.
- 6. Forslag fra Lok.førerne i Reserven.
- 7. Forslag fra Lokfb. N. Petersen.
- 8. Forslag fra Lokfb. I. Hansen.

Punkt 9. Valg af Delegerede.

— 10. Eventuelt.

Til Dirigent valgtes Lokfb. Olesen og Lokf. G. Petersen.

Forhandlingsbogen oplæstes og godkendtes.

Formanden afgav Beretning, hvoraf bl. a. fremgik, at der har funden Forhandlingler Sted angaaende Lukningen af Kulkasserne uden noget virkeligt Resultat.

Det vedtoges at indsende Sagen til Hovedbestyrelsen. Sekretæren oplyste, at der havde været ført Forhandlinger med Rd. Afd. angaaende Anciennitets-Spørgsmaalet, og efter de Oplysninger, som forelaa, maatte Afd. undlade at foretage sig videre i Sagen. Efter disse Oplysninger vedtoges Beretningen.

Kassereren oplæste Regnskabet fra sidste Aar, hvoraf bl. a. fremgik, at Afd. har haft en Fremgang af 13 Lokf. og 22 Lokfb., hvilket jo er meget glædeligt.

Aarhus Afd. har for Aaret 1911 valgt til Bestyrelse: Lokf. Mikal Sørensen (nyvalgt), Formand, Lokf. I. Nissen, Kasserer, Lokfb. E. Nielsen (nyvalgt), Sekretær, Lokfb. I. Hansen, Repræsentant, Lokfb. 289 Rasmussen, Repræsentant for Aarhus Ø. Som Suppleanter valgtes Lokf. P. A. Andersen og Lokfb. N. Petersen, til Revisorer valgtes Lokf. Sibernsen, Lokfb. C. Jensen, til Bladuddelere H. Glerup og C. Kalsbøll.

Lokf. P. A. Andersen motiverede 2 Forslag omhandlende, at der kun maa benyttes Førere til al Førertjeneste og Udkommando for Sygdom og Permission. Der vedtoges, Sagen skal søges fremmet, og der tilføjes, at der søges at faa saa mange forfremmet til Lokf., saa der kun anvendes Lokf. paa Tog og Rangermaskiner som Førere.

Paa Forslag fra Lokfb. N. Petersen vedtoges det, at der skal søges udvirket, at der anbringes Sidesejl paa Rangermaskiner, at man skulde søge om Udlevering af bedre Fyrskovle samt Oliedunke til Lokomotivpersonalet i Reserven og saaledes, at man kunde faa Olie udskreven i Remisen.

Lokfb. I. Hansen stillede Forslag om Afholdelse af Karneval. Et Udvalg paa 5 Mand valgtes til at arrangere et saadant afholdt.

Lokfb. I. Hansen stillede et Forslag omhandlende Tvangsbestemmelser ved Forflyttelse efter Ansøgning. Der vedtoges at blive ved Forholdet, som man har det.

Valget af Delegerede til H. G. udsattes.

Efter at der under Eventuelt var behandlet et Par Sager, sluttede Dirigenten Mødet.

Til Stede var 54 Medlemmer.

Aarhus, den 24. Januar 1911.

Franz C. Nielsen,
fg. Sekretær.

* * *

De kjøbenhavnske Afdelinger

af D. L. & L. F. afholdt deres aarlige Generalforsamling paa »Landmandshotellet«, Halmtorvet, den 1ste Februar 1911.

Til denne var mødt 56 Medlemmer, og ved en mønsterværdig hurtig Ekspedition af Sagerne lykkedes det at komme igennem den store Dagsorden paa forholdsvis kort Tid.

Formanden for Kh. H. aabnede Mødet med en Tak for det forløbne Aar og nogle hjertelige, velvalgte Ord om vor afdøde Kollega Lokf. Geertsen, hvilket paahørtes staaende og med varm Tilslutning af hele Forsamlingen.

Formanden for Kh. G., C. M. Christensen, takkede ligeledes for det forløbne Aar, omtalte det store Fremskridt og de mange Fordele, Foreningen havde opnaaet, og haabede, at det nye Aar maatte gaa i det gamles Fodspor.

Ligeledes omtaltes den mere fornøjelige Del af Afdelingens Virksomhed, nemlig de smukt arrangerede Fester, der var afholdt i Aarets Løb, og Formanden for Festudvalget, Lokf. Kassinger, udtalte Haabet om en livlig Tilslutning til det store Karneval, som finder Sted i Wittmacks Lokaler Lørdagen den 18. Marts, og betonede særligt, at ogsaa Medlemmer af udenbys Kredse vilde kunne glæde baade sig selv og os

ved deres Nærværelse ved Karnevalet, som vilde blive en Begivenhed af Rang.

Den øvrige Del af Generalforsamlingens Forhandlinger har jo nærmest Interesse for de københavnske Afdelingers Medlemmer og kan af disse læses i Forhandlingsprotokollen; dog skal oplyses, at til Delegerede paa D. L. & L. F.s ordinære Generalforsamling valgtes

for Kh. G.: for Kh. H.:

Lokf. Lund	Lokf. C. Larsen
— Højer	— J. Knudsen
Lokfb. Andreasen	— Kirkensgaard
— Nielsen	Lokfb. Rasmussen
	— Schøtt

Som Afdelingsbestyrelse valgtes for København H. for 1911:

Lokf. L. Mortensen, Formand
— C. Larsen, Kasserer
Lokfb. Berg, Repræsentant
— Rasmussen, Repræsentant
Lokf. Kirkensgaard, Revisor
Lokfb. Müller, Revisor

Kjøbenhavn, den 4de Februar 1911.

J. Knudsen,
Sekretær.

Aarhus Afdelings Julefest.

Naar der til Tider er anket over, at der afholdes for faa Fester indenfor Afd., maa man til Gengæld erkende, at den Juletræsfest, der den 17. Januar afholdtes, var fuld Erstatning derfor; men der mødte ogsaa 32 Lok.førere, 59 Lok.fyrbødere med ialt 176 Børn, hvilket man ogsaa maa kalde et stort Resultat.

Da Fløjdørene til Festsalen Kl. 7 $\frac{1}{2}$ blev aabnede, og man til Musikkens Toner marscherede ind til det med elektrisk Lys tændte Juletræ, grebes sikkert en og anden Lokomotivmand af Taknemmelighedsfølelse for den Fremgang, Afd. har haft i det sidste Aar.

Formanden, Hr. Vald. Hansen, holdt en stemningsfuld Velkomsttale baade til gamle og unge, gjorde opmærksom paa, at det var af stor Betydning, naar Forældre og Børn saaledes mødtes; han haabede, at

vi alle maatte mere os, hvilket Haab heller ikke blev beskæmmet.

Efter at Børnene havde moret sig med at plyndre en Nissemand for alle hans Pebernødder og danset til Kl. 10 $\frac{1}{2}$, holdtes der Pause, for at Børnene kunde faa Gaver og Godter samlede til sig og komme hjemefter, hvilket ikke var saa helt let; man kan saa godt forstaa det, saaledes, naar Legen gaar allerbedst, saa at skulle forsvinde. Naa, der var jo ikke noget derved at gøre, og som lydige Børn fandt de dem jo ogsaa pænt deri; men Nissemanden har sikkert i Nattens Løb aflagt dem en lille Visit og øst Masser af Pebernødder ud over Dynen til dem.

Kl. 12 drak man fælles Kaffe, holdt Taler, og der blev sunget Sange, indtil Formanden syntes, at nu kunde det være nok. Saa dansede man med Liv og Lyst til Kl. 4; saa blev der meldt færdig. Man fik sig en forsvarlig Frokost at gaa hjem paa, dygtig træt, men med Bevidsthed om at have ihukkommet Formandens Ord om at maatte mere sig godt.

Afd. bringer vore foresatte Tak for den Imødekommenhed, som her er vist os, og fordi saa mange Medlemmer kunde deltage.

Aarhus, den 18. Januar 1911.

Franz C. Nielsen,
Sekretær.

* * *

Struer Afdeling

afholdt aarlig Generalforsamling d. 29. Januar.

Efter at Formanden havde aflagt Beretning for Aaret 1910 og meddelt, at H. B.s Formand kom d. 7. Februar for at aflægge Beretning for forløbne Aar, behandlede Dagsordenen:

1. Forslag, at fremtidige Fester skulde indføres i Protokollen. Vedtoges.
2. *Regnskabet*. Godkendtes.
3. *Valg af Bestyrelse*.

Formand Lokf. Gundel
Kasserer Lokfb. Sloth
Repræsentant Lokf. Nielsen

— Thygesen

Repræsentant Lokfb. Sandberg

— — Sloth

Revisor Lokf. Thygesen

— — Meyer

Lokfb. Gütthler foreslog, at Restancelisten oplæstes paa den aarlige Generalforsamling. Vedtoges.

4. *Kransekassen.* Regnskabet oplæstes og godkendtes; den gamle Bestyrelse genvalgtes.
5. Bladhold til Esbjerg Læsestue. Vedtoges som sidste Aar at betale »Klods Hans«.

Til Slut meddelte Formanden, at 3 Lokførere havde indmeldt sig, og at Maskinbestyrer Dorph desværre forlod Kredsen den 1ste Februar. Forsamlingen vedtog enstemmigt at overdrage Formanden at rette en Tak til Maskinbestyreren for godt Samarbejde.

Viggo Gundel.

Struer Afdeling afholdt d. ²¹/₁ Juletræ med Bal, som forløb til alles Tilfredshed, og der herskede almindelig Glæde og godt Humør saavel Aftenen som Natten.

Paa Scenen var fremstillet et Landskab i Snevej (4000 roterende Snefnug), hvori der optraadte 3 smaa Nisser og en vældig Snemand, der vakte stor Begejstring blandt Tilskuerne.

Lokomotivmændenes Sangforening havde velvilligt givet Møde og gav forskellige Numre i Aftenens Løb.

Der blev bortloddet en Kasse med ubekendt Indhold, som blev vundet af Lokf. Rasmussen.

Festen sluttede Kl. 5 Morgen.

Viggo Gundel.

* * *

Helsingør Afdeling

afholdt sin aarlige Generalforsamling den 3. Februar 1911.

Til Bestyrelse valgtes:

Formand Lokf. H. C. Jørgensen

Kasserer Lokfb. A. F. Møller

Repræsentant og Sekretær Lokfb. Kildevang

Til Delegerede valgtes:

Lokf. H. C. Jørgensen og C. Blicher

Lokfb. A. F. Møller

* * *

Til Medlemslisten.

Indmeldt i Struer Afd. d. ¹/₁ 11:

Lokf. A. M. Jensen

— C. G. L. Sivertsen

— J. K. Jacobsen

Rangerkvitteringerne.

At Rangerkvitteringerne siden deres Indførelse har givet Anledning til en Del Uoverensstemmelser og ved flere Lejligheder været den direkte Aarsag til mange unødvendige Skrivelser, er den almindelige Mening iblandt Lokomotivpersonalet, som ofte har høstet bitre Erfaringer paa dette Omraade.

Vil man nærmere undersøge, hvor Grunden hertil findes, opdager man straks, at der savnes bestemte og gennemførlige Regler; thi medens Stationsbestyreren paa én Station forlanger sig Kvitteringerne forelagt til personlig Underskrift, er paa en anden Station Tilfældet, at dette Tillidshverv er overdraget en Rangerformand, Overportør eller Assistent, medens atter andre overlader det til Portørerne, der henholdsvis gør Tjeneste som Rangerledere eller Maskinledsagere.

Nu kan det undertiden hænde, at den Stationsbestyrer, der personlig undertegner, men hvor Vejen til Maskinafdelingens Sporomraade har en ret antagelig Længde, som det kræver flere Minuter at passere, stiller sig uforstaaende eller afvisende overfor Beregningen af den forbrugte Tid, som medgaar for at tilbagelægge nævnte Stykke Vej. Her er altsaa Kærnen i Sagen. Lokomotivføreren maa maaske yderligere selv hente Kvitteringen, naar han skal bruge en saadan, eftersom Stationerne undertiden ikke gør sig den Ulejlighed at bringe dem.

Og paa Stationer, hvor Kvitteringerne ikke tilbageleveres Lokomotivførerne, men indsendes ad anden Vej, kan dette Forhold ogsaa medføre Ubehageligheder for Lokomotivpersonalet, eftersom dette paa den Maade er afskaaret fra at kontrollere, hvorvidt Kvitteringerne vedlægges Rapporterne eller ej. Hænder det nu, at Lokomotivføreren føler sig forurettet, bliver Resultatet som oftest en Klage. Maaske vinder han i enkelte Tilfælde, i andre derimod modtager han en Anmodning om i Fremtiden at undgaa unødvendige Skriverier.

Hvor de Rangerledere eller Maskinledsagere, der er berettigede til at underskrive Kvitteringerne ved Ankomsten til Maskinafdelingens Sporomraade, besørger dette, forekommer der aldrig divergerende Meninger, ligesom der heller aldrig paa dette Punkt kan opstaa noget Tvivlspørgsmaal, idet vedkommende personlig har overbevist sig om Tidspunktet for Ankomsten.

Ved at indføre Kvitteringer med to Afrivningsblanketter, hvoraf Rangerlederen, efter at han har underskrevet dem begge, medtager den ene til Aflevering paa Stationen, medens den anden som sædvanlig indsendes sammen med Rapporten, vil ikke alene al unødvendig Tidsspilde ved Transporten mellem Lokomotivføreren og Stationerne fremtidig kunne undgaaes, men samtidig vil den rette Aarsag til de Ubehageligheder, som Lokomotivpersonalet med Hensyn til dette Spørgsmaal siden Rangerkvitteringernes Indførelse ofte har været Genstand for, ogsaa bortfalde.

X.

Rangerkvitteringerne er noget, der er indført »Paa dertil given Anledning«, idet der ved enkelte Lejligheder er konstateret Uoverensstemmelser. Men havde det ikke været det mest retfærdige at lade de paa-gældende undgælde derfor istedetfor hele Personalet? Vi tror det. Da ellers alt, hvad der anføres paa Rapporten, staar til troende, hvadenten det gælder særlige Bemærkninger, Kilometer- eller Nattimepenge, er der noget vist ydmygende for hele Personalet i at skulle fremskaffe Rangerkvitteringer, hvis

Værdi som oftest kun tælles i Ører. Lad os derfor hellere komme helt bort fra Kvitteringerne, thi dermed vil Administrationen vise, at vi har dens fulde Tillid.

Ligeledes kunde der være Anledning til at komme bort fra den Bestemmelse, at Togmaskinerne uden Godtgørelse skal rangere $\frac{1}{4}$ Time før Afgang og efter Ankomst. Thi Emolumenterne er Betaling for ydet Arbejde, og vi indser ikke, at der skal være nogen særlig Grund til, at Lokomotivpersonalet skal yde $\frac{1}{2}$ Times Arbejde ved hvert Tog uden Vederlag.

Red.

Tuskhandel.

Jeg er enig med Hr. Peter Kjøbenhavnner, at det vilde være det bedste for os at faa en Sommerkasket uden Afkortning i det bestaaende Uniformsreglement. Og jeg vil indrømme, at Separatisterne i denne Retning ikke er fremragende Tuskhandlere, da de vil give en Klædeskasket for en Lastingsdito. At Levetiden 1 Aar for en Klædeskasket er tilstrækkelig, og at en Lastings- ikke er saa stærk, er ogsaa indlysende, men at jeg nogensinde har set en Kasket slidt op, det har jeg ikke og tror heller ikke, det lader sig gøre ved en Sommerkasket; men at de bliver grimme af Regn, Støv, maaske Olie, og derfor ønskes fornyede, naar Hovedbedækningen skal være »Uniform«, er noget andet. Ordet Lasting falder mig for Brystet; thi lige saa snart der er Tale om Uniform hos Maskinafdelingen, ser det ud, som den første Betingelse er at faa det forringet eller i det mindste, saa Administrationen kan spare derved. Jeg ønsker en let og behagelig Kasket; men naar jeg skal give en Klædes-, maa jeg vel have Lov at anmode om en rigtig fin, net og pæn, sort Silkekasket, som kan holde sin Farve igennem alt, og til samme Værdi som den, jeg skal af med, og saa være fri for disse grimme Lastings-

som kun kan lede Tanken til en Jens Kjeldsens Forretning.

Da jeg er ved Uniformen, kan jeg have Lyst til at omtale den meget ansøgte og omtalte Skindtrøje, som det har været os umuligt at faa fat paa, og samtidig oplyse, at jeg nu imødeser denne Sag nok saa lyst som Følge af, at Vognsmørerne nu har faaet, og dermed mener jeg, at Vejen til Maskinafdelingen er aabnet, saafremt vi kan faa vor Direktør til at forlange dem.

Jeg kan have Lyst til at omtale en Tuskhandel, saafremt det kan finde Vej til Separatisterne eller i det mindste til Maskinafdelingen. Det er angaaende Portørerne; trods det, de har fuld Uniform, ansøgte de om at faa en Skindtrøje, og straks kom det tilbage, at saafremt de vilde undvære en Vest til Værdi ca. 2 Kr., kunde de faa en ny, pæn Skindtrøje til Værdi ca. 20 Kr. Saafremt vi skal tjene ca. 18 Kr. hvert 6te Aar paa Tuskhandel, skal der vist andre end Separatister til det!

Ærb.

J. A.

Auditørloven i Folketinget.

(Fortsættelse af Trafikministerens Tale).

Det ærede Medlem mente, at Ministeren, inden dette Forslag var blevet forelagt, burde have spurgt Organisationerne, og han udtalte, at han forstod ikke rigtig Ministerens Udtalelse om, at han havde Grund til at tro, at der i Jernbanetatens herskede Tilfredshed med Auditørens hele Virksomhed. Jeg skal derom sige, at naar jeg udtalte mig om dette Spørgsmaal, hænger det sammen med, at jeg nu i en Del Maaneder har haft Lejlighed til at have med adskillige Etatsmænd at gøre, idet jeg har modtaget forskellige Deputationer, der have givet mig Anledning til at sætte mig ind i Etaternes Ønsker og Krav, og ved disse Berøringer med Medlemmer af Staten har jeg ubetinget faaet det Indtryk, at man i al Almindelighed har

været tilfreds med Auditørens Virksomhed. Men ikke alene derved, men ogsaa gennem Etatens egen Presse er der fremkommet adskillige Vidnesbyrd i saa Henseende. Jeg hørte nok, at det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds sagde, at dette kunde man ikke regne, thi denne Presse var ikke offentlig. Jeg ser ganske modsat paa dette Forhold. Var denne Presse offentlig, kunde man befrygte, at Pressen vilde tage et vist Hensyn til Offentligheden, men at Etatens Presse skulde søge at skuffe sine egne Medlemmer ved at give en urigtig Fremstilling af Forholdene indenfor Staten, kan jeg ikke tænke mig. Og i »Jernbanebladet« for den 12. Oktober 1910, i »Vor Stand« for den 13. Oktober 1910, i »Jernbanetidende« for den 15. Oktober 1910 og i »Jernbanetidende« for den 2. November, altsaa altsammen efter at Lovforslaget er fremsat, ville ærede Medlemmer kunne finde Udtalelser, som støtte min Opfattelse, og før Forslaget blev fremsat, ville ærede Medlemmer kunne finde en saadan Støtte for min Betragtning i »Dansk Jernbaneblad« af 24. April 1910. Dertil kommer endvidere, at Funktionærerne ved Privatbanerne have indsendt et Andragende om at komme ind under de samme Retsforhold som Funktionærerne ved Statsbanerne. Det forekommer mig derfor, at der foreligger Beviser nok for, at den Udtalelse, som findes i Bemærkningerne, og som jeg gentog ved Forelæggelsen af Forslaget, har noget at støtte sig til.

Med Udtalelsen om, at Spørgsmaalet ikke er forhandlet med Organisationerne, forholder det sig saaledes, at fast Ansættelse af Auditøren ikke bevirker nogen som helst Forandring i Personalets Rettigheder og Pligter — det berørte det ærede Medlem ogsaa, og jeg har en Følelse af, at han deler denne Betragtning —, men Følgen deraf er, at Personalets Organisationer da ikke kunne fordre Forhandling om Forslaget. Dertil kommer, at de store Etaters Organisationer endnu ikke opfyldte de i de nye Forhandlingsregler fastsatte Betingelser for at forhandle med Administrationen. Jeg skal

ikke her komme nærmere ind paa disse Enkeltheder, men kun nævne, at der er enkelte Ting, som endnu ikke ere bragte i Overensstemmelse med Reglerne. Saavel Dansk Jernbaneforbund som Jernbaneforeningen tælle blandt deres Medlemmer ikke-ansatte, og Dansk Jernbaneforbund udelukker en vis Gruppe af ansatte, og endelig vil jeg nævne, at ikke nogen af de to nævnte store Foreninger har Bestemmelser, som sikre Mindretallet af Foreningens Medlemmer ved Valg en passende Repræsentation under Forhandlinger med Administrationen. Nu hørte jeg nok, at det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds sagde, at han var forberedt paa en saadan Udtalelse af mig og paa en Henvisning til disse Forhold, men saa vilde det ærede Medlem raade mig til at tage en stor Kost og feje al Formalisme til Side og ikke bryde mig en Smule om slige Bagateller, som det ærede Medlem ansaa disse Forhold at være. Jeg vil i den Anledning sige det ærede Medlem, at jeg er ikke mere Formalist end de fleste, maaske endda noget mindre, men jeg forventer, at han vil indrømme, at ikke al Form er af det onde, og naar Organisationerne have ønsket Vedtagelse af en vis Form for Forhandlingsretten, og dette Ønske er imødekommet af Ministeriet, maa Ministeriet ogsaa kræve, at Organisationerne ordne sig i Henhold til Forhandlingsretten, naar Forhandling skal foregaa. Ret og Skel skal der være til alle Sider, baade opadtil og nedadtil, ellers bliver det ikke til noget med Hensyn til Resultater af de Forhandlinger, der skulle føres mellem Centraladministrationen og Etaternes Organisationer.

Saa udtalte de ærede Medlemmer fra Stege og Københavns 2den Valgkreds sig ogsaa om Konduitelisterne, og jeg synes, at navnlig det ærede Medlem fra Stege var meget vred over disse Konduitelister, som han sagde vare en Slags hemmelige Skudsmaalsbøger, der ikke kunde andet end virke skadeligt. Jeg tror imidlertid, at disse stærke Anker rummer en Del Misforstaaelser. Konduitelisterne blive naturligvis ikke offentliggjorte, men de forblive ingen Hemmelighed

for den, de vedrøre, det maa de ærede Medlemmer mindes. Sagen er den, at det udtrykkeligt er paabudt, at saafremt nogen af de paa Konduitelisterne anførte Bedømmelser vedrørende Helbred, Kendskab til tjenstlige Bestemmelser, Forhold i og udenfor Tjenesten gaar i nedsættende Retning, skal Udstederen af Konduitelisten i Fortrolighed gøre den vedkommende ansatte bekendt med den afsagte Bedømmelse og Grundene til den. Konduitelisterne benyttes kun til at skaffe et Indtryk af vedkommende Tjenestemand's Færd og Evner i forskellige Retninger, og de have, i alt Fald i den nuværende Generaldirektørs Tid, endnu aldrig været benyttede som Grundlag for nogen Domfældelse. Men der er her et Forhold, som det er værd at lægge Mærke til. I denne Etat, der tilsammen tæller 12,000 Personer, er det umuligt for Centraladministrationen at følge den enkelte, medmindre man bliver gjort bekendt med hans Forhold ved saadanne eller lignende Lister. Personlig tillægger jeg ikke Konduitelisterne overdreven stor Betydning, men nægtes kan det ikke, at her, hvor det i en Masse af Tilfælde drejer sig om Funktionærer, der skulle ansættes i Sikkerhedstjeneste, og som i denne Tjeneste faa Ansvar for Menneskeliv og Gods, kan det have ikke ringe Betydning, at Administrationen i en Aarrække har haft Lejlighed til at følge den enkelte Funktionærs Vandel, Evne, Virksomhed o. s. v. i Tjenesten, saa at den ved, hvorvidt den i det hele kan forsvare at ansætte ham paa en ansvarsfuld Post. Det vil altsaa forstaaes, at disse Konduitelister, som det ærede Medlem fra Stege omtalte saa hemmelig, i Virkeligheden ikke er hemmelige for dem, de vedrører, idet den, der paa sin Konduiteliste faar de mindre gode Karakterer 3 eller 4, bliver gjort bekendt dermed og med Grundene til, at det sker.

Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds klagede over, at der ikke var givet Auditøren nogen Instruks, men efter de i Rigsdagen i 1906 givne Oplysninger om Auditørens Virksomhed, nemlig at han skal lede alle Forundersøgelserne og

Afhøringerne i de betydeligere Sager og forelægge Generaldirektionen Sagerne til Afgørelse, har det ikke været nødvendigt at udfærdige nogen særlig Instruks. Det ærede Medlem vil bekæmpe Bureaukratismen, men det forekommer mig, at det er en underlig Maade at bekæmpe den paa, hvis man vilde fastsætte meget omfattende og udførlige Instruks, som i mange Maader kunde influere paa Auditøren og gøre ham afhængig. I Opslaget om den ledige Stilling som Auditør blev det i sin Tid særlig krævet, at den, der skulde ansættes, skulde være kyndig i Forhørsvirksomhed. Det er en Selvfølge, at de af Auditøren optagne Forhør skulde foregaa efter almindelige forhørmæssige Principper, lempede efter de særlige Forhold, men lige saa selvfølgelig er det, at der ikke fra Ministeriets Side har kunnet gives Detailforskrifter herfor, idet den nærmere Fremgangsmaade maatte udformes i Praksis af den Mand, der skulde udføre Arbejdet. Ministeriet har Lejlighed til at følge Auditørens Virksomhed, og, som allerede nævnt, har der for mig foreligget mange af de vigtigste af de af ham optagne Forhør, og Ministeriet har været fuldt ud tilfredsstillet ved den valgte Fremgangsmaade. Den har efter min bedste Opfattelse ingen Sinde været i Tjenestemændenes Disfavør. Jeg ønsker udtrykkeligt at fremhæve dette og beder det bemærket.

Det ærede Medlem berørte ogsaa Spørgsmaalet om en formentlig Uoverensstemmelse mellem Lovforslaget og dets Motiver og en af Generaldirektionen til Personalet udstedt Ordre optaget i Ordresamlingen Serie E Nr. 5. Det beror paa en Misforstaaelse. Lovforslagets Motiver indeholde Oplysninger om de Sager, der efter Ministeriets Mening henhøre under Auditørens Behandling. Den nævnte Ordre indeholder dels de samme Oplysninger, dels en yderligere Tilføjelse vedrørende Personalets Forhold. Det maa erindres, at Auditøren ikke har en almindelig Kriminaldommers Forhørsmyndighed. Naar han afæsker Personalet Erklæringer, er det Personalets Tje-

nesteligt at tale Sandhed, det gælder baade anklagede og Vidner. Disse Udtalelser fremkomme ikke for Auditøren i Henhold til en almindelig Vidnepligt som for en almindelig Ret, og derfor have ikke andre end Statsbanernes Tjenestemænd Vidnepligt for Auditøren. Personalet udtaler sig i Henhold til Tjenestepligten, og det er givet, at det er en Tjenestepligt at besvare tjenstlige Spørgsmaal i Overensstemmelse med Sandheden.

Jeg skal slutte med at udtale, at det, som sagt, ikke har været min Tanke med Fremsættelsen af dette Forslag, at det skulde tjene til andet end at fæstne de nu en Gang stedfindende Forhold, der, som jeg allerede har udtalt, efter min Tro have vakt Tilfredshed i al Almindelighed hos Jernbaneetaten. Og naar jeg har holdt mig indenfor denne Ramme, er det, fordi jeg har troet derved bedst at kunne naa et lille Fremskridt, der vilde komme Etaten til gode. Jeg har ikke tænkt, at Forslaget skulde rumme en Løsning paa noget større socialt Problem, eller at Tingets ærede Medlemmer skulde falde i Henrykkelse over det, jeg har blot tænkt at fæstne det Forsøg, der blev vedtaget 1906 med Hensyn til Ansættelse af en Auditør ved Statsbanerne, saa at Auditøren fik en fastere, af Etaten mere uafhængig Stilling, end han har i dette Øjeblik. I den Retning indeholder Lovforslaget efter min Mening to Fremskridt derved, at det i Forslaget fastslaas, at Auditøren skal staa direkte under Ministeriet og være fast ansat Embedsmand og ikke honorarlønnet paa Finansloven. Jeg haaber, at Rigsdagen vil støtte disse mine Bestræbelser, og at det ikke skal lykkes det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds fremdeles at bibeholde Auditøren paa »S. f. A.« eller at hindre, at dette Lovforslag indenfor de foreslaede snævre Rammer bliver gennemført. Det er min Tro, at Etatens Tjenestemænd ikke ville vide det ærede Medlem nogen Tak for at være med til at standse dette Forslag, og jeg har nu heller ikke opgivet Haabet om, at det ærede Medlem til syvende og sidst vil yde Forslaget sin Støtte.

Jessen: Af den højtærede Ministers Bemærkninger til mig skal jeg tage et Par enkelte op, imod hvilke jeg vil gøre nogle Indvendinger. Den højtærede Minister oplyste, at Auditøren skulde oplyse den sigtede om alt, hvad der forelaa i Sagen, og at han skulde varetage den sigtedes Interesser. Det har jeg ikke bestridt, men det, man der maa tage i Betragtning, er, at det ikke er Auditøren, der dømmer, og hvorvidt der ved Domsafsigtelsen foreligger hemmelige eller fortrolige Skrivelser eller Oplysninger, er altsaa ikke afgjort, fordi Auditøren oplyser om alt det, der foreligger for ham. Personalet har i alt Fald, efter hvad der er fremstillet for mig, den Opfattelse, at der ved givne Lejligheder har spillet fortrolige Meddelelser og Dokumenter ind med ved Domsafgørelsen. Det er selvfølgelig ikke Auditørens Skyld, al den Stund han ikke er den, der afsiger Dommen.

Med Hensyn til Konduitelisterne vil jeg gøre den Bemærkning, at jeg beklager, at den højtærede Trafikminister synes at være glad ved dem og ikke mener, de kunne undværes, thi Personalet er i hvert Fald meget ked af dem og føler dem som noget, der hænger over Hovedet paa dem, og som de i Virkeligheden ikke kunne kontrolere paa de væsentlige og afgørende Punkter. Det er rigtigt nok, hvad den højtærede Minister sagde, at i Tilfælde af, at Karakteren er af en vis Art, skal den, hvem den gives, fortrolig gøres opmærksom derpaa. Men paa det allervigtigste Omraade, paa det Omraade i Konduitelisten, som omhandler, hvorvidt den paagældende er skikket til Avancement eller ej, skal den saaledes karakteriserede ikke have noget at vide derom, og det, Personalet føler som en Uret mod dem, er naturligvis navnlig det, at der saaledes kan gives dem en Karakter for at være uskikkede til Avancement, uden at de faa noget at vide derom, uden at de have Lejlighed til at kontrolere, gøre Indvendinger og muligvis forsvare sig overfor, hvad der er anført i den Henseende. Jeg synes, man maa give Personalet Ret i, at de føle det som noget uholdbart ved

deres Stilling, at de uden Adgang til Forsvar kunne karakteriseres som værende uskikkede til Avancement; det kan dog være deres Velfærd, det drejer sig om. Jeg synes, noget saadant bør ikke ske. Selvfølgelig maa Administrationen være forsigtig med Hensyn til Avancement, og hvor det drejer sig om saa store Ting som Ansvar for Menneskeliv, kan der naturligvis være særlige Forhold at tage i Betragtning, saa at der er visse Folk, man ikke kan lade avancere til saadanne Poster. Men man bør ikke afgøre Sagen paa et hemmeligt Grundlag, saa at den paagældende ikke faar Lejlighed til Imødegaaelse og til, om muligt, at vise, at han er skikket til Avancement. Den højtærede Trafikminister sagde, at det ved Fremlæggelsen af dette Forslag ikke havde været hans Tanke at gaa videre end til at lovfæste en allerede bestaaende Ordning. Ja, det har jeg været paa det rene med ved at se paa Forslaget, men det, jeg beklagede, var netop, at den højtærede Minister ikke nærede Ønske om at gaa videre, for Personalet indenfor Jernbanetaten har vist i høj Grad dette Ønske. Selv om det er nogenlunde tilfreds med den nuværende Tilstand, er denne Tilfredshed i Virkeligheden kun relativ, nemlig paa Baggrund af den tidligere uheldige Tilstand, men dermed er, som jeg sagde i min første Tale, aldeles ikke givet, at de ikke nære videregaaende Ønsker, og det gøre de netop i meget høj Grad. Hvorvidt de 11 Punkter, som rummede Personalets Ønsker i 1906, da der var Tale om Ansættelse af en Auditor, vare under Drøftelse i Finansudvalget, kan jeg naturligvis ikke sige, men af Forhandlingerne den Gang her i Salen om den paagældende Post paa Finanslovforslaget fremgaar det ikke, at de have været til Forhandling. (Fortsættes).

Forskelligt.

Paa Hovedbanen Brüssel — Antwerpen indfortes i Juni 1908 et System af Lyssignaler til Underretning for Lokomotivførerne. Derved

er opnaaet, at der i den taagede Aarstid i November 1908 ikke forekom et eneste Tilfælde af Indkørsel for Stop, medens der i Nov. 1907 indtraf ikke mindre end 25 saadanne Forseelser.

Den gamle Hovedlinie imellem Antwerpen og Brüssel er saa vanskelig paa Grund af Skinnekrydsninger o. desl., at man kun turde køre $33\frac{1}{2}$ eng. Mil pr. Time. Ved Forbedringer af Sporlegemet og Signelvæsenet haaber man at kunne forhøje den gennemsnitlige Hastighed til $54\frac{3}{4}$ eng. Mil pr. Time.

Efter Engg. News.

* * *

Medens Lokomotivførerne og Fyrbøderne i Nordamerika for kort Tid siden opnaaede en Lønningsforhøjelse af 33 0/0, har disse i Sydamerika nu erklæret Strejke for at opnaa Lønningsforbedringer.

* * *

Ifølge Railw. Gaz. har de i Staten Indiana foretagne Forsøg med stærke elektriske Frontlanterner paa Lokomotiverne vist, at Signalerne i høj Grad paavirkes deraf.

* * *

Paa Hudson- og Manhattan-Tunnelbanen under Hudson-River er der indvendig i Vognene bleven anbragt et elektrisk Apparat, der saasomt Toget forlader en Station, sætter en Klokke i Bevægelse samtidig med, at en Lampe, som oplyser Navnet paa den efterfølgende, tændes automatisk og forbliver brændende, til denne Station atter forlades.

Personalia.

Forfremmet er:

$\frac{1}{2}$ 11.

Haandværker i Kh. Vk. J. E. Bredahl til Lokomotivfyrbøder i Kjøbenhavn H. 1

Forflyttet er:

$\frac{1}{2}$ 11.

Lokomotivførerne:

C. R. Jørgensen, Kbhavn. G. 5, til Kbhavn. H. 5
N. P. Pedersen, — G. 1 — — G. 5

$\frac{15}{2}$ 11.

Lokomotivfyrbøder R. P. M. Mortensen, Nyborg — Odense

$\frac{1}{4}$ 11.

Lokomotivfyrbøderne:

A. C. Jørgensen, Slagelse — Korsør

P. H. T. Pedersen, Korsør — Slagelse

Afskediget er:

$\frac{31}{3}$ 11.

Lokomotivfører H. Jensen, Aalborg, efter Ansøgning og med Pension.

Død:

$\frac{27}{1}$ 11.

Lokomotivfører I. Nielsen, Kbhavn. H. 5

Vesterbros Cigarimport,

Ingerslevsgade 112, Telf. Vester 1629 y, anbefaler Cigarer og Tobakker i stort Udvalg til absolut billigste Priser.

Specielt fremhæves:

„La Calma”	100 Stk.	Kr. 6,00
„Furor”	100 ”	” 5,00
„Nordiska”	100 ”	” 4,00

Jernbaneetaten erholder yderligere 10 0/0 Rabat.

Bytning.

En Lokfb., skiftevis Fører- og Fyrbødertjeneste paa Strækningen, ønsker at bytte med en Rangerfører i en Provins. Billet modt. Red.

Bytning.

En Lokomotivfyrbøder i Slagelse ønsker at bytte med en Kollega i Roskilde eller Kjøbenhavn. Billet modt. Red.

Rangerfører.

Undertegnede (med let Tjeneste) ønsker Bytning til Kjøbenhavn.

Ahrensberg, Kjøge St.

Bytning.

En Lokomotivfyrbøder i Aarhus kunde ønske at bytte med en Kollega i en sjællandsk, eventuelt en jysk Købstad.

Billet modtager Red.

Bytning.

En Lokfb. i Kjøbenhavn ønsker at bytte med en Kollega i Aarhus, Skanderborg eller Randers. En Godtgørelse kan ydes. Billet mrkt. »E. M.« modtager Bladets Kontor.

Bytning.

En Lokomotivfører i Provinsen (5te Kreds), god Tjeneste, ønsker at bytte med en Kollega i Kjøbenhavn Gb. Billet modtager Red.

Enhver Mand sin egen Vaskekone!

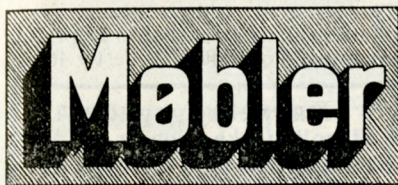
Køb

Zephyr Reform Kravetøj.

Ikke Gummi! Særligt at anbefale for Jernbanefunktionærer.

Husk Special-Udsalget Gl. Kongevej 1 (Hjørnet af Vesterbrogade).

Specialitet:
Montering af 2
3 og 4 Vær.s
Lejligheder.
Alt forarbejd.
af prima Mate-
rialier. Egne
Værksteder.
10 Aars Garan-
ti. — Rimelige
Betalings-
vilkaar.

Frederiksborggade 41 (ved Dronn. Louises Bro).

Ryg altid „SOLO“

Kvalitetscigar 5,50 pr. 100 Stk.
Stor Cerut „No. 5“ Kr. 3,00 pr. 100 Stk.
fra Packness & Co., Helgolandsgade 5.
Forhandlere antages overalt. Prøver sendes.

Alle Funktionærer, som sætter Pris paa solidt og elegant Fodtøj, gøres opmærksom paa, at Lageret altid er forsynet med lange Støvler og med mine bekendte Militærstøvler med 3-dobb. Saaler for enhver Fod. Lager af alt.

Haand- og elektr. Reparationsværksted.

„Den forgyldte Støvle“,

10 Istedgade 10.

3die Sted fra den ny Banegaard.

Afklippede Frimærker,
Stempelmærker, Privatbanemærker og Velgørehedsmærker købes til 1 Kr. pr. Pund.
(20 Øre pr. 100 Gram).

Viggo Gundel, Struer.

Skotøjsmagasinet BILLIGHEDEN

Sønder Boulevard 48,

anbefaler sig med alt til Faget henhørende, saavel Herre-, Dame- og Børnefodtøj.

Reparationer udføres smukt, solidt og billigt i Løbet af faa Timer.

Ottilia de Padua Reissig.

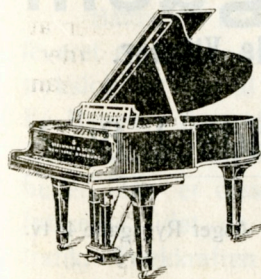
Drik i Fredericia: Fredericia Pilsner!

MØBLER for alle Hjem.
Rimelige Betalingsvilkaar.
Flycht & Co. A/S 5, Elmegade 5, Kjøbenhavn.

Bytning.

En Lokomotivfyrbøder i Viborg ønsker at bytte med en Kollega i Fredericia.
Billet modt. Red.

CARLSBERG
PORTER

Herm. N. Petersen & Søn

Kgl. Hof Pianofabrik

:: Lev. til det spanske Hof ::

Pianoer fra 750 Kr.

Flygler fra 1350 Kr.

Udenlandske Pianoer fra 450 Kr.

Salg kontant og billigste Afbetaling

Bredgade 23, Kjøbenhavn

Filialer i alle større Provinsbyer

Kjøbenhavns billigste Guldsmed
er absolut F. Micheelsen
Sønder Boulevard 37
Lokomotivfunktionærer 5 Procent Rabat

Eget Fabrikat
Nye og brugte **Pianoer**

Uden Udbetaling. 10 Aars Garanti.

W. Mentzler & Co., Helgolandsgade 1.
Telefon 7068.

Tandlægerne

Frøken Maria Bøving og Frk. Margrethe Mose

Vesterbrogade 66° Kbhavn. Telefon Vester 159y

Konsultationstid: Hverdage Kl. 10-4
og Søndage i Reglen Kl. 10-12.

Jernbanesygekassens Tandlæger.

H. J. Hansens
Skræderforretning
38 Sønder Boulevard 38

anbefaler sig til d'Hrr. Jernbanemænd.

Kød!

C. ANDERSEN, Slagtermester, Gasværksvej 21.

1ste Klasses Varer. Billige Priser.

Prima Fars 30 Ø. og Hakkebøf 45 Ø. pr. Pd.
Varene bringes overalt. Tlf. Vester 468 x.

C. L. LARSEN. Dannebrogsgade 42.
Egen Import af hollandske Cigarer og Tobakker. Sendes overalt paa Efterkrav.
Stort Udval af Piber.

Vesterbros Guldsmed

Edm. Bodé

anbefaler smukke Jubilæums- og Festgaver.

Lokomotivfunktionærer 10 % Rabat.

Vesterbrogade 12. Tlf. Vester 2640 x.

Adressefortegnelse.

Formanden:

Lokf. Chr. Christensen, Ny Englandsgade 34
Esbjerg.

Hovedkassereren:

Lokf. O. Larsen, Svanholmsvej 16^{III}, Kjøbenhavn V.

Redaktionen:

Lokf. P. Hansen, Gjedser.

Livsforsikringselskabet „DANMARK“.

Medlemmer optages med eller uden Helbredsattest og med Præmiefrigørelse ved Invaliditet ved Henvendelse til Overinspektør F. Rasmussen, Arkonagade 22°, Tlf. Vester 677 — H. P. Mortensen, Asger Ryggsgade 4°, Tlf. Vester 1480y, og H. C. Hansen, Aarhus.

Kontor Steenstrups Allé 9°, Kbhvn., aabent 11-1, samt St. Pauls Kirkeplads 9°, Aarhus, Tlf. 2862, Kontortid 9-3.

Istedhus Møbel-Magasin

leverer Møbler overalt i Danmark paa særdeles favorable Vilkaar.

Garanti for Soliditet.

Chr. Nielsen, Telefon Vester 209. **Enghaveplads 1 & 2.**
Kjøbenhavn.

Udgaar 2 Gange maanedlig.

Annoncer optages i Bladet ved Henvendelse til »Jernbanefagpressens Annoncebureau«, Asger Ryggsgade 4° tv. Kjøbenhavn V. Tlf. Vester 1480 Y.

R. Ottesens Bogtrykkeri, Fredericia.